

Preek "HOMILIE VIERDE ZONDAG DOOR HET JAAR – B 2009"

HOMILIE VIERDE ZONDAG DOOR HET JAAR – B 2009

Ze dachten het wel te weten, de joodse rabbi's. En inderdaad is er in de joodse traditie heel veel wijsheid vergaard. Met een zekere zelfgenoegzaamheid hielden de Farizeeën en de schriftgeleerden hun toespraken in de tempel en in de synagogen. Voor de mensen is er meestal niets nieuws onder de zon. Zoals ook nu had iedere predikant zijn stokpaardjes. Het ging meestal toch om hetzelfde. Ze kenden de verhalen allang. Het is daarom niet zo verwonderlijk, dat de aandacht van de mensen afdwaalde en de eigen zorgen en bezigheden de voorrang kregen.

De mensen van het vissersplaatsje Kafarnaüm hadden al zoveel rabbi's horen preken. Iedereen had wel zijn eigen preekstijl, maar uiteindelijk ging het meestal dan toch over hetzelfde. Ze zaten dus niet op het puntje van hun stoel om de boodschap van die Jezus van Nazareth nu eens te vernemen. Maar tot verbazing van iedereen, veerden ze al na de eerste zinnen op en schoven naar voren op hun stoel. Deze keer is het niet zoals gebruikelijk. Het was niet zozeer de welbespraaktheid of de overtuigingskracht, die hen bij Jezus opviel. Welbespraakt en overtuigend konden de schriftgeleerden en de Farizeeën ook zijn. Maar nu is het anders dan anders. Hier klinkt een nieuw geluid. Deze keer is het eens niet weer hetzelfde, zij het dan met andere woorden. Maar deze Jezus spreekt oorspronkelijk. Zijn woorden zijn niet afgesleten, maar nieuw, fris en hebben een eigen gezag. Nu is het, alsof de oorspronkelijke glans van een gouden vaas weer bloot gelegd wordt, nadat zij door de tijd met een laag stof was bedekt. Nu wordt eindelijk de oorspronkelijke betekenis van Gods woord voor hen duidelijk gemaakt. Jezus kan die oorspronkelijke bedoeling van Gods woord uitleggen, omdat Hij vanuit de eigen band met God spreekt. De hemelse Vader is nooit uit zijn gedachten of uit zijn hart. Als Gods Zoon kent Hij de ware bedoeling van God met ons mensen. Vanuit die band met de hemelse Vader spreekt Hij tot het hart van zijn toehoorders. En dat valt hen op. Dat boeit hen en raakt hen.

De Farizeeën en de schriftgeleerden waren vooral uitleggers van wet en geboden. Zij gedroegen zich vaak als ordehandhavers en maakten de mensen vaak bang. En niemand is graag bang gemaakt. In de eerste lezing lezen wij: "Laat mij de stem van de Heer niet meer horen, ... anders sterf ik van schrik." Maar God wil ons geen schrik aanjagen. Geloof kan niet vanuit bangmakerij bewerkt of in stand gehouden worden. Daarom belooft Mozes in de eerste lezing een nieuwe profeet. In Jezus is deze profeet in ons midden gekomen, die ons duidelijk maakt, dat het bij God altijd om liefde gaat. Die liefde staat bij God steeds centraal. God is in Jezus niet gekomen om ons bang te maken of te veroordelen, maar om ons te redden. Dat is het grote verschil. Dat beluisteren de mensen in Jezus' woorden. Wij lezen, hoe Jezus zo vaak medelijden heeft met de menigte, want zij zijn als schapen zonder herder, die niet weten waarheen. Hij ziet de mensen voor zich die de weg zijn kwijt geraakt. Daarom geeft Jezus hen onderricht. In Jezus is het God die oog heeft voor de mens in nood, die mens, die vaak onvrij gevangen is in het kwaad. Maar juist daarom wordt deze mens door God bemind, zoals een zorgenkind de bijzondere liefde van zijn ouders

krijgt. Jezus weet de liefde als die werkelijke bedoeling van Gods Woord over te dragen naar de mensen, tot wie Hij spreekt. Dat raakt de mensen. Dat is voor hen nieuw. En geboeid luisteren zij naar zijn woorden.

Wie naar Jezus luistert, ervaart, dat er een bijzondere kracht uitgaat van zijn woord en van zijn persoon. Hier wordt geen gewoon mensenwoord gesproken. Het is het woord met het gezag van Gods liefde, die ons mensen wil verlossen uit de macht van het kwaad. Die weg van de liefde wil Jezus ons wijzen. Niet voor niets zegt Jezus van zichzelf: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven." Hou je aan mij vast, dan komt alles goed."

Maar //: Wie naar Jezus luistert, kan niet op afstand blijven. Hij wordt ofwel door Jezus gegrepen of hij komt tegen Hem in verzet. Zo valt er die man door de mand, die van God niet wilde horen. Luid schreeuwend reageert hij op Jezus' woord. Hij wil niet geloven. Hij stoort zich aan Jezus. Als God zich tot ons mensen richt, dan is er altijd ook verzet vanwege de boze. Heel het leven van Jezus is er dat verzet geweest. "Jezus van Nazareth, wat hebt Gij met ons te maken? Laat ons met rust," zo wordt er geroepen. En nog altijd is er dat verzet tegen Gods boodschap. Nog altijd klinkt er: "Laat ons met rust." Het is het lot van Jezus en dus ook het lot van de kerk die ons het woord van Jezus doorgeeft. Want dat woord roept ons op om op Jezus te gaan lijken, zijn liefde te betrachten, vergeving te schenken, geduldig, mild en barmhartig te zijn. Dat woord leidt tot bekering of tot afwijzing.

De mensen waren buiten zichzelf van verwondering toen zij het woord hoorden. Moge het ook ons gegeven zijn deze ervaring van de verwondering te beleven als een begin van ons geloof in Jezus, de Zoon van de levende God.
Amen.